

Hindring for denne Sags hurtige Løsning. Det kan neppe være den ærede Ministers alvorlige Mening, at denne Sags Afgørelse skal vente, indtil man har overvejet og er kommen til et Resultat om, hvorvidt man skal bygge Tjenesteboliger for alle disse Funktionærer eller ej. Det er et overmaade stort Spørgsmaal. Hvis man giver sig til at bygge Tjenesteboliger for samtlige Funktionærer ved Statsbanerne, vil det sige, at i Byer som Korsør, Nyborg og Fredericia bliver omtrent Halvdelen af Beboelseslejlighederne i disse Byer ledige. Naar man bygger Tjenesteboliger til saa mange Statsfunktionærer, ville de flytte fra de Boliger, de nu bebo i Byer som Korsør, Nyborg og Fredericia, og det vil for Ejendomsbesidderne i disse og lignende Byer være et overordentlig haardt Slag. En saadan Foranstaltning vil man sikkert vanskelig gaa til, i alt Fald ikke uden Overvejelser, der ville være langt mere langstrakte end de Overvejelser, der skulde være Forudsætningen for Løsningen af det her foreliggende enkle og simple Spørgsmaal. Hvis man skulde til at bygge Tjenesteboliger til ca. 1,500 Statsfunktionærer her i København, vilde det være en overordentlig kostbar Foranstaltning og sikkert ogsaa en særdeles uøkonomisk Foranstaltning. Noget saadant tror jeg neppe, man kommer til, og naar den højtærede Minister i dette Øjeblik udkaster den Tanke i det blaa, ser jeg snarere deri et Forsøg paa at lave en kunstig Hindring for denne Sags Gennemførelse, end jeg nogetsteds har set, at man har brugt kunstige Midler for at oparbejde en Stemning for denne Sag.

Den højtærede Ordfører sagde, at denne Sag var henvist til Ministerens Overvejelse, men det var ikke den Henvisningsmaade, som man brugte, naar man vilde have, at et Spørgsmaal meget hurtigt skulde løses. Men det forholder sig paa en særegen Maade med denne Sag. Der er nemlig i denne Sag en dobbelt Argumentation. Man kan have reelle Indvendinger imod, at Huslejegodtgørelse overhovedet gives, og har man saadanne, er det rimeligt, at Overvejelserne tage Tid. Men den højtærede Minister har stillet Sagen saaledes frem her i Tinget, at naar man blot vidste, at der her i Tinget var Stemning for Sagens Gennemførelse, vilde han være med dertil. Naar det hele var, at han skulde have det at vide, for at kunne tilvejebringe et Resultat for sig selv, en Beslutning i sit eget Sind, og til-

endebringe sine Overvejelser, er det nok, naar det bliver tilkendegivet fra dette Tings Side, at der her er en stærk Stemning for, at Sagen løses hurtig. Og det er det, jeg synes, der allerede er tilkendegivet den højtærede Minister ved Andragendets Henvisning og ved den Debat, der er ført i Dag. Derfor forekommer det mig, at den højtærede Minister meget godt kunde have besvaret det Spørgsmaal, der blev rettet til ham af det ærede Medlem for Aarhus (Harald Jensen), om han ikke vilde fremkomme med et Forslag ved dette Lovforslags 3die Behandling, paa modsat Maade af den, hvorpaa han besvarede det.

Jeg skal for øvrigt til den højtærede Minister kun gøre den Slutningsbemærkning, at det glæder mig, at den højtærede Minister nu har forstaaet, at dette Ting ikke har andraget ham om noget. Det var sikkert et Udtryk fra Ministerpladsen, som aldrig nogen Sinde tidligere er blevet anvendt overfor dette Ting. Man kan meget godt sige, som den højtærede Minister sagde, at vi have anmodet den højtærede Minister, men det er, vel at mærke, en Anmodning, om hvilken vi vide, at den højtærede Minister vil rette sig efter den, og vi vide, at den højtærede Minister er nødt til at rette sig efter den. Derfor er denne Anmodning ganske lig med et Paalæg.

Harald Jensen: Det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme) sagde, at man kunde ikke den ene Dag give en Lønningslov og den næste Dag rette den paa Finansloven. Men det bør man netop gøre; naar man har gjort nogen Uret, skal man skynde sig hurtigst muligt at gøre den god igen. Og her har man netop frataget de vedkommende et Tillæg, de hidtil have haft, og derved stillet dem daarligere, end de tidligere vare stillede. Det har ikke været Rigsdagens Mening. Men saa bør Rigsdagen ogsaa hurtigst muligt gøre det godt igen. Det er Lovgivningsmagtens Pligt, som det er enhver Pligt, naar det gaar op for en, at man har begaaet en Uret, da at gøre den god igen.

Dernæst talte det ærede Medlem om, at man skulde ikke sætte Præmie for at bo i Hovedstaden. Det forstaaer jeg ikke. De fleste Funktionærer ere nødt til at bo, hvor deres Tjeneste anviser dem det. Man ser ofte, at Personalet er nødt til at leje sine Lejligheder paa kort Tid for at